

El «top manta» a la Costa Brava

JOSEP LÓPEZ DE LERMA

El bonisme de l'alcaldeessa Ada Colau - paraula fàcil i ideologia impracticable- està portant de corcoll els comerciants de Barcelona amb això del «top manta». Com que no s'atreveix a canviar el discurs populista, ni tampoc a fer complir la llei, la capital de Catalunya està oferint al món sencer una imatge d'alta degradació, que costarà molt d'esborrar. Tenim un Cap i Casal esfereïdor.

El «top manta» també ha arribat a la Costa Brava. De fet, fa alguns estius que hi és present i ben present, com sabut és. Es troba arran de mar, al costat de les platges i als passeigs principalment. L'efecte crida que produeix la governació «chavista» de Barcelona tindrà el seu trasllat massiu al litoral gironí en la mesura que es vagi sabent que més enllà de Barcelona també hi ha vida.

Si la memòria no em falla, Roses ho patí l'estiu passat, però, això sí, sota combat permanent del seu Ajuntament, com ha de ser. Tanmateix, ara repeteix història amb els 300 llargs que s'hi troben en el passeig de Santa Margarida, segons que diuen els botiguers. Altres municipis també els han rebut i problemàtica tenen.

Qui són aquests que practiquen l'anomenat «top manta»? Doncs, en primer terme, gent no legal; vull dir, «sense papers» no residents, que han entrat en el país per les esclotxes i que se'ls tolera l'estada (i, si cal, se la subvenciona) malgrat les lleis espanyoles i la normativa comunitària en matèria de seguretat, d'acord amb les quals haurien de ser expulsats.

En segon terme, gent que no surt ni mai sortirà a les llistes de morosos del ministre Montoro perquè oficialment no existeixen i a més ni paguen, ni cobren, ni liquiden l'IVA dels productes que ofereixen.

En tercer terme, gent que ven des de rellotges a bosses de mà «de marca» que falsificacions són, la qual cosa es troba perseguida per la llei internacional. En quart terme, gent que no fa la declaració de la renda, ni paga impostos de cap tipus, ni que sigui per la via de mòduls i que res no saben d'allò que Hisenda som tots, encara que alguns menys que d'altres.

En quart terme, gent que ni abona l'IAE, ni tampoc cotitza a la seguretat social, però que, en cas de malaltia, els atenen el sistema sanitari públic sota el rètol «gratis total».

En cinquè terme, gent que no paga res per ocupar espai públic, com sí diuen totes les ordenances municipals i així són aplicades als legals.

En sisè terme, gent lligada de mans i peus a les màfies que els venen mercaderies. I, en setè terme, posi el lector el que trobi pertinent a la llista feta, com ara les imatges d'apallissament d'un guàrdia municipal de Barcelona ofertes per totes les televisions.

Si tot això ho fes un ciutadà amb DNI espanyol o un ?estraner amb concedida residència oficial a Espanya es trobaria multidenunciat, multimultat i, potser, investigat per delictes varis, però com que ho fan persones que il·lícitament es troben en el nostre país, no passa res. Si fos un botiguer, càstig. Si fos un propietari d'un bar, càstig. Si fos un ocupant legal d'espai públic, càstig. És a dir, el món a l'inrevés: El legal es troba sota permanent sospita i l'il·legal fot el que vol i més, àdhuc un pam i pipa a les autoritats que tenen el deure de perseguir i de castigar situacions i actuacions contràries a llei, però que, si cal, els inscriuen en els padrons municipals i se'ls paga el dinar i el sopar.

Però dir això, relatar la veritat, és racisme, xenofòbia i no sé quants pecats més pels irredempts esquerrans de butxaca amb ADN de petits burgesos mal educats, mal vestits, mal dutxats i per postres llenguts de merda que en aquest cony de país es troben. Es creuen en possessió de la veritat, quan en puritat són uns ningú, uns despenjats i uns barruts que mai no han treballat. De fet, com té dit el sociòleg Carlos de la Torre, doctor per la New York School for Social Reseach i professor de la Universitat de Kentucky, «el populisme és un feixisme disfressat de democràcia», que neix de la banalització de la política, estadi on en aquest país sembla trobar-se

tan bé com en un balneari. Mentrestant, alcaldes i regidors de grups polítics dits «convencionals», callen, no sigui cosa que els cupaires i cosins germans s'enfadin.

Apa!, doncs a aguantar i a mantenir els "top manta", i bon vent!

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/07/09/top-manta-costa-brava/793020.html?utm_source=rss